

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 306.

ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 5. ΜΑΪΟΥ 1845.

ΕΤΟΣ Ζ'.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

(Συνεδρίασις της Βουλῆς τῆς 25. Ἀπριλίου.)

Ἀρχεται ἡ γενικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἀφωρῶντος τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον.

Ὁ Κύριος Δουβεργιέρος Δὲ Ὁράνε λαμβάνει πρῶτος τὸν λόγον. Κύριοι! Δὲν ἐμφανίζονται ἐν ταῦτα διὰ τὰ ὑπερχώσιμα σχεδίων τὸ ὅποιον οὐδεὶς προσδοκᾷ. Ὁσάκις πρόκειται περὶ Ἑλλάδος αἱ προηγούμεναι συζητήσεις καὶ ψηφισμοὶ ἀπέδειξαν ὅτι πᾶσα μετὰ ξύμας διαφωνία ἀφανίζεται, καὶ ἐννοῦνται ὅλα αἱ γνώμαι. Εἰς ἄλλους δύναται νὰ συμφέρῃ τὸ νὰ συντηρῶσι, δι' ἀξιώσεων παρκαίρων, ταραχὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ οὕτω νὰ ἐμποδίσωσι τὴν συστήσῃ καὶ περὶ τῆς Κυβερνήσεως. Τοιαύτη πολιτικὴ δὲν εἶναι ἐν χρήσει εἰς τοὺς ὅσους, ὡς ἡμεῖς, δὲν ἐπιθυμοῦν μήτε ν' ἀφαιρέσωσι τὴν Ἑλλάδα, μήτε νὰ τὴν παραλύσωσιν ὑπὲρ τοῦ συμφεροντός των. Ἡ Γαλλία πάντοτε ἐπιθυμῇ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ καταστήσῃ Ἑλλάδα ἐλευθέραν, ἰσχυρά, εὐτυχῆ, πρὸ πάντων ἀνεξαρτήτου καὶ πάντοτε εἰς κατάστασιν νὰ φέρῃ ποτὲ εἰς τὴν ὑψηλὴν τύχην ἣτις τὴν περιμένει.

Πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ἐκάμαχεν, καὶ εὐδίασεν ὅμοια νὰ κίωμεν εἰσεῖν πολλὰς θυσίας· ἀλλὰ Κύριοι, αἱ θυσίαι μὲς αὐταὶ θέλουν μετασβῆναι, ἂν ἡ Κυβέρνησις μὲς δὲν ῥίπτῃ ταῦτοχρόνως προσεκτικὸν βλέμμα εἰς ὅλα τα μηχανήματα, τὰ δυνάμενα ἀφ' οὗ καὶ ἂν ἐνεργῶνται νὰ κλονίσωσι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἂν πρέπῃ νὰ πιστεύσωμεν Κύριοι, εἰς πληροφορίας ἀρκετὰ θετικάς, τὰ μηχανήματα ταῦτα κατὰ τὴν παρουσίαν τῆς ἐνέργειας, καὶ προσκολλημένα εἰς περιστάσεις τινὰς αἰνίχους ἐλατῶν χρόνον πρὸ ἐνός ἔτους. Ἐπὶ τῶν περιστάσεων αὐτῶν καὶ τῶν συνεπειῶν τῶν ἐκτεταταίων τὴν ἀδυναμίαν νὰ προσκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἐν Ἀθήναις Πρέσβης τῆς Γαλλίας εἶναι ἐξ ἐκείνων ὅσοι σκέπτονται δὲν ἀνέκει εἰς τὰς ξένας δυνάμεις νὰ σχηματίζωσιν ἢ νὰ ῥίπτωσιν ὑποσχέσεις, εἶναι, λέγω, ἐξ ἐκείνων ὅσοι σκέπτονται ὡς αὐτῶς, ὅτι κατὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, καὶ κατὰ συνέπειαν κατὰ τὸ συμφέρον τῆς Γαλλίας τὸ ὅτι οὐδὲν εἶναι τὸ αὐτὸ, πρέπει νὰ ἐξέλθῃ αὐτὴ ἀπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν γνησίων κοινοπραγίῶν διαιρέσεων. Ὁ κύριος Πισκατώρης ἄλλοθεν, ὡς ἱκανὸς γνωρίζει, εἶναι ἄνθρωπος μὴ θειλέων νὰ ἐνοχοποιήσῃ ἐαυτὸν ὁσάκις θεωρῇ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Μὲν οὖν τὴν προφανεστὴν δυστάρεσκιν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι φίλων τῆς Γαλλίας, καὶ μὲν ὅλας τὰς ἐπιπληξίας τὰς ὁποίας προέβλεπεν ὅτι ἤθελε λάβει ἐκ τῆς Γαλλίας, ὁ πρέσβης οὗτος προσέφερεν εἰς τὸ σχηματισθὲν Ἑλληνικὸν δάνειον, τὸ ὅποιον ὠνομάσθη ὑπουργεῖον Ἀγγλικόν, ὑποστήριξιν εὐλακρινεστάτην, ἐγκαρδιωτάτην καὶ ἐνεργητατάτην.

Γνωρίζω ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατ' ὅσον καὶ εἰς ἕνα γειτονικὸν τόπον ἐπροσπάθησαν νὰ καταστήσωσι, μετὰ τινὰ καιρὸν, ἀμφίβολον τὴν διαγωγὴν τοῦ κυρίου πρέσβους τῆς Γαλλίας· ἐτολμήσαν μάλιστα νὰ εἰπῶσιν, ὅτι ταῦτα πάντα ἦσαν ψευδοπρόσχημα καὶ ματαία ἐπίδειξις, καὶ ὅτι ὁ κύριος Πισκατώρης ἐπροσπάθει νὰ καταστρέψῃ κρυφίως τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὅποιον προδήλως ὑπεστήριξε.

Ταῦτα πάντα εἶναι συκοφαντικοὶ καταλογισμοί, τοὺς ὁποίους, τὸ κατ' ἐμὲ, θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ ὅτι δύναμαι ἐνταῦθα νὰ ψύσω θεικῶς, καὶ τοσούτω μᾶλλον, καθόσον δὲν ἐλθέτω ἀκούσματα, ἀλλ' ὅτι, ἰδὼν ἰδίους ὀρθολογισμοὺς καὶ ἡκούσας ἰδίαν ἀκοή. Δι' ἀσχυρίζομαι λοιπὸν καὶ δεδιῶ ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλῶ, ὁ κύριος Πρέσβης τῆς Γαλλίας εἶδεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Μαυροκορδάτου συνδρομὴν πραγματικὴν καὶ εὐλακρινεστάτην. Δι' ἀσχυρίζομαι προσέτι καὶ δεδιῶ ὅτι χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ πλέον τοῦ δέοντος εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς διπλωματικούς, ἐπροσπάθει νὰ συνενώσῃ μὲ τὸ ὑπουργεῖον αὐτὸ τὰ διαφωνοῦντα κόμματα, καὶ ν' ἀπαρτίσῃ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως τὴν πλειονοψηφίαν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον καὶ οἱ προστάται τοῦ ἦσαν περὶ τοῦ μέρους περὶ τούτου, καὶ ἐκήρυττον καθ' ἑκάστην τὴν ἐν γινωσκόμεν τῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν καθόσον ἀφορᾷ τὴν πρεσβείαν. Μεταβαίνω ἤδη καὶ εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐνθυμεῖσθε ἀναμφιδόλως ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον εἶς ἐκ τῶν ἐντιμῶν συναδελφῶν μὲς ὁ κύριος Lanjuinais ὁστις ἐντελὲς ἐγνώριζε τὴν Ἑλλάδα, ἐνόμισε καθέκον του νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς περὶ τῶν ἐκείναις διετρεχόντων. Ὁ κύριος Lanjuinais ἐξέθεσεν ὅτι ἦσαν ἀρκετὰ παράδοξον, ὅτι ἡ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀγγλογαλλικὴ συμμαχία κατέστη ὑπουργεῖον ἀποκλειστικῶς Ἀγγλικόν, ἀπομακρύνουσα ἀπὸ τὰ πράγματα τὸ κατὰ πάντων ὀνομαζόμενον ἐθνικὸν κόμμα, καὶ εἰς τὸ ὅποιον δίδω τὸ ὄνομα αὐτὸ, χωρὶς ἐντοῦτοις ν' ἀξίω ὅτι καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κόμματα δὲν ὑπάρχουν πρόσωπα εἰς τὰ ὁποία νὰ μὴν ἀνέκη ὡς αὐτῶς τὸ αὐτὸ ὄνομα.

Τί ἀπάντησε τότε ὁ κύριος τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, περὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην λυποῦμαι; Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἀπάντησεν ὅτι εἰς τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι κόμματα ὑπάρχουν πολλὰ ἐξωτερικὰ καὶ ἐντὶ τῆς, καὶ ὅτι ἂν καὶ αἱ τρεῖς δυνάμεις διακρίνωσιν τὰς ἀντιζηλίας αὐτὰς διὰ τῶν ἰδικῶν τῶν φιλονικιών, θέλει προέλθῃ ἀξιοθρήνητος τις πραγματικὴ κατάσταση.

Ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπρόσθεσεν, ὅτι ἡ Γαλλία θέλει ὑποστηρίξῃ πᾶν ὑπουργεῖον ἐπιθυμοῦν εὐλακρινεστῆς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐδόχασε ἡμεῖς εἰσὶν τὰ τῶν ὑπουργῶν ὁμοματὰ, καὶ τελευταῖον ἐπεδοκίμασε καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τὴν διαγωγὴν τοῦ κυρίου Πισκατώρη.

Τί ἐπράξε τότε ἡ ἀντιπολίτευσις, τὴν ὁποίαν ἐαυνηθίσαν νὰ κριστάνουν ὡς δύσκολον, ἀποκλειστικὴν καὶ ἐχθρὰν εἰς πᾶσαν καλὴν μετὰ τῆς Ἀγγλίας σχέσιν; Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐσυμφώνησε, κατὰ τὰ ὑπομνήματα τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Μηνιότορος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων εἶχε δίκαιον, καὶ δὲν ἀπότηνεν ἄλλο τι.

Ἰδοὺ τί ἐπράξαν τότε αἱ Γαλλικαὶ βουλαι συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀντιπολίτευσεως· καὶ διδοίωσι οὕτως δύναται νὰ φαντασθῇ ὅτι εἰς ταῦτα πάντα ὑπῆρξεν ἀποκλειστικὸν τι, μὴ εὐλακρινεστὴ καὶ μὴ εὐμενὲς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἀς ἰδῶμεν ἤδη τὸ ὅπισθεν τοῦ νομίσματος τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρκετὰ περίεργον.

Ἰδοὺ αἱ ἐκφράσεις αἱ ὁποῖαι προεφέρθησαν εἰς τὸ δῆμα τῆς Βουλῆς τῆς Ἀγγλίας.

Ἡμῖν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὸ παρελθὸν ἔτος, εἶπεν ὁ ἐντιμὸς κύριος Κοχράνης, ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ πρέσβους τῆς Γαλλίας ἐχαρκατηρίζετο παρὰ πάντων ὡς αἰσχρὰ καὶ ἐξευτελισμένη (θαυμασμός).

Αἰσχρὰ καὶ ἐξευτελισμένη!

Ὁ κύριος Ὁδελὼν Μπαρτ. Τοῦτο εἶναι πολὺ εὐγενές! ἀνήκει εἰς κοινὸν δούλιον!

Ὁ κύριος Δουβεργιέρος Δὲ Ὁράνε. Ἡ κρούσις ἐνίστα νὰ κατακρίνεται παρ' ἡμῖν ἡ ἀντιπολίτευσις ὅτι μεταχειρίζεται λεκτικὸν ἐρεθιστικὸν καὶ προσβολτικὸν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ξένων Κυβερνήσεων. Ἀλλ' ἔρω τῶ. Συνέδριον πύπτει νὰ χαρκατηρίζωμεν ἡμεῖς μὲ τρόπον τοσούτον ἐξουριστικὸν τὴν διαγωγὴν ξένου τινος ὑπαλλήλου; Ἐρωτῶ προσέτι. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡθέλαμεν ὑποπίσσει εἰς τοιοῦτον σφάλμα, δὲν ἤθελε μᾶς προσκαλέσει ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν μετὰ ἐνεργητικότητος εἰς τὴν μετρίστη καὶ εἰς τὴν εὐσχημοσύνη;

Τί ἐκαμὲν ἐν τούτοις ὁ κύριος Ροδέρτος Πήλ; Πολὺ ἡσύχως καὶ μὲ ἀξιοσημείωτον ἀναλογίαν εὐχαρίστησε τὸν κύριον Κοχράνην διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν γνωρίζει τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τὸ μῆκος τὸ ὅποιον λαμβάνει εἰς τὸν τόπον ἐπομένως ἐδῆλωσεν ὅτι ἐπιδιοκιμάζει καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τὴν διαγωγὴν τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.

Ταῦτα εἰπὼν κατέκρινε πράξεις τινὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, καὶ ἐξήγησεν ὅλην τὴν δυστάρεσκιν του διὰ τὴν πτώσιν τοῦ παρελθόντος.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν διαγωγὴν τοῦ κυρίου Πισκατώρη ἐπρόσθεσεν ὁ κύριος Πήλ. Ἀς μὲ συγχωρήσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι σιωπῶ, διότι συναισθάνομαι ὅτι εἶναι ἀπρεπὲς νὰ ἐξηγήσω δημοσίως τὴν γνώμην μου περὶ ἐνὸς ξένου ὑπαλλήλου. Κατανεῖτε, Κύριοι, τί σημαίνει ἡ ἐκφράσις αὕτη (αἰνίτις). Ἰδοὺ λοιπὸν, ἐν συνόψει ἐκτεθέντα ὅλα τὰ ἐν Ἀθήναις πρὸ ἐνός ἔτους συμβῆντα. Ἰδοὺ κατὰ κάποιον τρόπον ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐγκαρδίου συμπνοίας (entente cordiale).

Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι τὸ μόνον μέρος τῆς ἀνατολῆς ὅπου τὰ θλιβερά συμβῆντα τοῦ 1840 δὲν ἐμηνίσαν, ἀλλ' οὕτως ἐξηθέμισαν τὴν ἐπιρροὴν μὲς.

Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ διατηρήσῃμεν τὴν ἐπιρροὴν ταύτην τοσούτω μᾶλλον, καθόσον πολλὰκις ἐρέθη, καὶ καθόσον κατεδείκνυε τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων. Τὰ μικρὸν τοῦτο κράτος εἶναι ἀρχὴ μεγάλου πράγματος, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τοῦτο ἐπιθυμεῖ καὶ τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἡμεῖς· ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία αὕτη δύναται νὰ διαφιλανευθῇ ἀπὸ ἄλλην, ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν δηλαδὴ τοῦ νὰ μὴ προσκρούσωμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἔστω. Πρύκειται νὰ ἴδωμεν ἥδη ποία ἐξ αὐτῶν τῶν δύο ἐπιθυμιῶν θέλει ὑπερτερῆσαι, καὶ ἂν θὰ καταδικασθῶμεν νὰ ἴδωμεν ἀπολυμένην, ἐνώπιον μιᾶς ματαιᾶς ἐπιδείξεως, τὴν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου θέσιν μας, θέσιν ἀφελομένην εἰς τὴν εὐμένειαν τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς εἰς αὐτῶν θυσίας καὶ ἀφιλοκερδεῖς προσπάθειας.

Ἀλλὰ δὲν πιστεύω διόλου νὰ συμβῇ τοῦτο. ἐλπίζω ἀπειναντίας ὅτι τὰ εἰς τὸ θέμα τοῦτο λεχθησόμενα θέλουν καταστρέψει ἐν τῇ Ἑλλάδι, καθὼς καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ, πᾶσαν ἀμφιβολίαν καὶ ἀδυστάτητα καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο.

Ὁ κύριος Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν.

Ὁ ἐντιμὸς κύριος Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν ἐζητήσεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διασαφίσεις περὶ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποῖαν ἀνέλλει ν' ἀκολουθήσῃ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ, ἂν δὲν ἀπκτώμαι, ἐπεδοκίμασε τὴν παρελθούσαν, ὡμολόγησε δηλαδὴ ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξε σύμφωνος μὲ τὰς ἀληθείας, εὐχὰς καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τύπου.

Καὶ πραγματικῶς ὁ κύριος Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητῇ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις νὰ ἐπεμβαίνει εἰς τὰ ἑσωτερικὰ τῆς Ἑλλάδος πράγματα, καὶ ὅτι πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὸ νὰ χρησθῇ δύναμιν καὶ ὑποστήριξιν εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐισχύσῃ τὴν δύναμιν, τὴν εὐμερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τοῦτο σκέπτεται καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις· ταῦτο χρόνως δὲ, τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές τῆς ἐπιβόλης μέσον. Ἡ Κυβέρνησις δὲν προέθετο ἄλλον σκοπὸν, μήτε μέχρι τοῦδε ἔτρεψεν ἄλλον δρόμον. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας ἐν τῇ Ἑλλάδι, τοῦ ὁποῖου τὴν διαγωγὴν ἐπήνεσεν ὁ ἐντιμὸς κύριος Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν, συνεισφέρει μὲ τὰς οδηγίας τῆς Κυβερνήσεώς του. Ὁ Πρέσβυς δὲν πρέπει ν' ἀποχωρίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἡ διαγωγὴ τὴν ὁποῖαν μέχρι τοῦδε διετήρησεν εἶναι διαγωγὴ τῆς Κυβερνήσεώς του. Ἰδοὺ δ,τι χρεωστῶ νὰ εἶπω, καθόσον ἀφορᾷ τὸ παρελθόν, ἐν ὀνόματι τοῦ ἀξιότιμου φίλου μου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ὅστις λυπεῖται ὅτι δὲν δύναται νὰ παρενβῇ εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην, καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιθυμῇ νὰ δικαιώσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι Πρέσβους τῆς Γαλλίας, καὶ ἐνώπιον τοῦ δήματος τοῦτου νὰ ἐπιδοκιμάσῃ ἐντελῶς αὐτήν.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸ μέλλον, ἐννοεῖ ἄραγε ἡ Κυβέρνησις ν' ἀκολουθήσῃ ἄλλην πορείαν; Θέλει ἄραγε ἐγκαταλείψει ὅτι μέχρι τοῦδε ἐπραξε; θέλει ἀλλάξαι θέσιν καὶ ἐπὶ τῇ ἀπὸ πᾶσαν ἐπιβόλῃ καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τὸ ὁποῖον παρέχει εἰς αὐτήν.

Ἄν νὰ λάβῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι; Δὲν διαστὰς ἀποφασίζον διὰ μιᾶς μόνης λέξεως νὰ ψευθῶσι καὶ ν' ἀφανισθῶσιν οἱ οἱ φόβοι οὗτοι. Ἡ Κυβέρνησις ἐννοεῖ νὰ πράξῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὅτι μετὰ τὸνδε ἐπραξε καὶ ἂν ἡ μέχρι τοῦδε διαγωγὴ τῆς θεωρητικῆς, νομίζω ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θέλει ἐπιτύχει τὴν αὐτὴν ἐπιδοκιμασίαν, διότι ἡ διαγωγὴ τῆς θέλει εἶσθαι ἡ αὐτὴ, καὶ ἀπὸ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς ὠριμένη.

Αἱ διασαφίσεις αὗται εἶναι νομίζω ἀρκούσαι, διότι ὁ ἐντιμὸς κύριος Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν δὲν ἀπαιτεῖ παρ' ἐμοῦ νὰ διαμυθισθῶ περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ξένων ὑπαλλήλων, διότι ὁ ἴδιος ὡμολόγησεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀπρεπές· μήτε ἀπαιτεῖ νὰ δώσω εἰς εἰς τὸ θέμα τοῦτο διασαφίσεις διὰ τὰς ἐκφράσεις τὰς ἐκφωνηθείσας ἀπὸ ἐν μέλος τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς.

Αἱ ἐκφράσεις τὰς ὁποίας ἀνέφερον ὁ κύριος Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν δὲν προεφέρθησαν παρὰ δημοσίου ἀρχῆς· ἀλλ' ἀπὸ ἐν τῆς Βουλῆς μέλος, τὸ ὁποῖον νομίζω ὅτι ἀνὰ καὶ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου, οὗτος εἰσώπησε συμμορφωθείς μὲ τὸν κανόνα τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἐστάθισεν ὁ κύριος Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν, μὴ θελήσας δηλαδὴ νὰ ἀναμιχθῇ εἰς ἐπικρίσεις κατὰ τῶν ξένων ὑπαλλήλων.

Ἰδοὺ αἱ ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας ἠθέλησα νὰ δώσω εἰς τὴν Βουλὴν εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατηρήσεων τοῦ ἀξιότιμου

κυρίου Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν. Εἵμεθα ἐντελῶς σύμφωνοι μετ' αὐτοῦ καθόσον ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα θέλει λάβει τὴν συγκατάθεσιν τοῦ (ζωηρὰ ἐπιδοκιμασία εἰς τὰς σειρὰς τῆς πλειονοψηφίας.)

Ὁ κύριος Ὁ δὲ λ δ ν Μ πα ρ ε. Εἶθε πολλὰ δύσκολοι ἂν δὲν εὐχρησθηθῆτε εἰς ταῦτα (χαρὰ πρὸς ἀριστεράν.)

Ὁ κύριος Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν. Ζητῶ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ Κυβέρνησις περὶ δύο τινῶν. Κατὰ πρῶτον περὶ τῆς πρὸ ἐνός ἔτους Ἀγγλικῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι πολιτικῆς, καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν οἱ γείτονές μας ἐννοῦν καὶ ἐξασκοῦν τὴν ἐξουσίαν. Περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου δὲν ἀπήντησε μὴδὲν ὁ κύριος ὑπουργός, καὶ ἐγὼ δὲν παραπονοῦμαι διόλου, διότι ἡ σιωπὴ τοῦ ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην μου.

Ἄν δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην μου δὲν ἦθελον λείπει, ὡς ἐδοκίμασαν νὰ πράξωσιν εἰς ἄλλας εὐκαιρίας, ἀπὸ τοῦ νὰ καθιδρύσωσι, καθόσον ἠθέλην εἶσθαι δυνατόν, μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐντελῇ ἀμοιβαίότητά πλεονεκτημάτων, καλῶν θελήσεων καὶ φιλοφροσύνων. Ἐπὶ καλέω λοιπὸν ὅτι δὲν παραπονοῦμαι περὶ τῆς σιωπῆς του, καὶ σημειῶν ὅτι τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην μου· ἐξ ἄλλου μέρους ἐν ὀνόματι τοῦ συναδελφοῦ τοῦ ἔδοσαν ἐντελῇ τὴν ἐπιδοκιμασίαν του εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Πρέσβυν τῆς Γαλλίας, καὶ προσέτι ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γαλλία θέλει ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐνεργητικῶς καὶ ἐπιμύονως τὴν πρεσβείαν ταύτην καὶ τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι Γαλλικὴν πολιτικὴν. Εὐχαριστοῦμαι λοιπὸν διὰ τὴν διαδήλωσιν ταύτην, καὶ ἀποδεικνύω ἐκ νέου ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον μέρος ὁ κύριος ὑπουργός δὲν εἶπε μὴδὲν.

Ὁ κύριος ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν. Δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ὅτι ἡ σιωπὴ μου ἐπὶ ἐνός μέρους τῆς ὁμιλίας τοῦ ἐντίμου προλαλήσαντος πρέπει νὰ ἐκληφθῇ ὡς συγκατάθεσις.

Συζητοῦμεν ἥδη περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεώς μας. Ἄν ἠθέλαμεν ἀπαντήσῃ εἰς τὴν πορείαν μας τὴν πολιτικὴν μιᾶς ξένης Κυβερνήσεως δημιουργοῦσαν καλὴν ματα καὶ διεφιλολογεῖσθαι κατὰ τῆς Γαλλίας πλεονεκτήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἠθέλην εἶχει οὕτη δικαιώματα, ἠθέλει εἶσθαι χρεὸς μας τότε νὰ ἐξηγηθῶμεν. Ἐκτός τούτου δὲν δύναμαι νὰ ἐπιφέρωμεν καμμίαν κρίσιν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς ξένης Κυβερνήσεως. Διαμαρτύρομαι λοιπὸν ἐναντίον τῆς ἐξηγήσεως τὴν ὁποῖαν κάμνει περὶ τῆς σιωπῆς μου ὁ ἐντιμὸς κύριος Δουβεργιέρ Δὲ Ὁράν (καλλίστα)

Ἡ γενικὴ συζήτησις ἐπικρατήθη καὶ ἡ βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ ψηφισθῇ τὰς ἀρχάς.

Ἀρθ. 1. Ἀνοίγεται πίστωσης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ φράγων 527, 341, διὰ νὰ πληρώσῃ, ἐν ἀλλεῖλει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὴν λήξαν τὴν πρῶτην Μαρτίου 1845 ἐξέμνηον πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρωλύτου τοῦ δανείου τοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς διαπραγματευθέντος τὴν 12. Ἰανουαρίου 1833. μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς μερίδος τῆς ἑγγυηθείσης ὑπὸ τῆς Γαλλίας, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 14. Ἰουνίου 1833. νόμου, καὶ τοῦ ἀπὸ 9. Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους διατάγματος.

Ἀρθ. 2. Αἱ γενηρόμεναι πληρωμαὶ, δυνάμει τῆς ἀδείας τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ δοθείσης, θέλουν γίνεαι εἰς τὴν προπληρωμὴν εἰσπραχθησόμενων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· θέλει διέσεσθαι δὲ κατ' ἑτος εἰς τὰς Βουλὰς εἰδικὸς λογαριασμὸς τῶν προπληρωμῶν αὐτῶν καὶ τῶν πρὸς ἀνακούφισιν γενησόμενων εἰσπραξέων. Ἀμφοτέρω τῶν ἀρθρῶν ταῦτα ἔγιναν παραδεκτὰ διὰ φήτων 248. ἐναντίον 4. (ἐφημ. τῶν Συζητήσεων.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τριτάθλοι ἀρχηγοί, οἵτινες καθεστάντες διὰ τὴν δυστυχίαν τῆς πατρίδος, τίσασθαι

μόνον μῆνας τὴν ἐξουσίαν ἔσχαψαν μὲ αἷμα ἀθῶον τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς παρανόμου ἐπεμβάσεώς των, καὶ προσέκλεσαν πολλὰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ὅστις ἐμελλε νὰ καταστρέψῃ τὸ πολυτίμητον σύνταγμα μας καὶ μετ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐθνικὴν ἐλευθερίαν, καὶ ἤθελε καταστήσει ἀρμοστείαν τὴν βασιλείαν τῆς Ἑλλάδος, ὁμοίαν μὲ τὴν τοῦ Ἰονικοῦ κράτους, κρατοῦν ἥδη ἀναμμένην τὴν δάδα τῆς διαιρέσεως καὶ τῆς διχονοίας, διὰ νὰ καταφλέξωσι καὶ ἀποτεφρώσωσιν, ἂν δυνηθῶν, ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἐκανοποίησιν των, καὶ ἐπ' ἐλπίδι ὅτι θέλουν δυνηθῇ νὰ ἐξουσιάζωσιν ἐπὶ τῶν ἑρσιλίων τῆς.

Οἱ τριτάθλοι οὗτοι, τὸ ἐπαναλέγομεν, ἄνθρωποι δὲν αἰσχύνονται νὰ ὀνομάζωσιν αὐτοὺς ἀρχηγούς τῆς ὑγιεινῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι μερίδος, νομίζοντες ὅτι θέλει εἶσθαι πάντοτε δυνατόν εἰς αὐτοὺς νὰ καλύπτονται μὲ τὸν ἀπατηλὸν τῆς ἐθνικότητος πέπλον, ὡς ἐκαλύφθησαν ἄλλοτε καὶ ἐπ' αὐτοὺς ν' ἀποτεφρώσωσι τὸν ἐθνικὸν στόλον, νὰ δολοφονήσωσι τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, νὰ διαλύσωσι τὴν ἐν Προνοίᾳ ἐθνικὴν Σύνοδον, νὰ φέρωσιν εἰς τὸν κόλπον τῆς κοινωνίας μας τὴν ρασαίαν αὐτὴν ἀναρχίαν καὶ νὰ θέσωσι τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δεχθῇ ξένον στρατὸν, ὅστις κατεβύρφησεν ὁλόκληρον τὸ ἐκ φράγων 60. ἐκατομμυρίων δάνειον, διὰ τὴν ἀπέναντι τοῦ ὁποῖου εὐρισκόμεθα ἡμεῖς εἰς τὴν μεγαλητέραν ἀμηχανίαν· χωρὶς νὰ συνομισθάνωμεν ὅτι παρήλθεν ὁ καιρὸς τῆς ἀγυρτείας, τῆς δολότητος καὶ τῆς ἀπάτης. ὅτι οἱ Ἑλληνικοὶ λαοὶ ἐγνώρισαν ἥδη ἀποχρώντως τοὺς καταχθονίους σκοπούς των, καὶ ὅτι καὶ ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, καὶ κτηματίαι, καὶ γεωργοὶ καὶ ποιμένες θεβαρυμένοι πλέον ἀπὸ τὰ μαστιζόμενα αὐτοὺς δεινὰ τῆς ἀδυστάτητος καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τῆς καταστρεπτικῆς ἀναρχίας ἐπιθυμοῦν ἡσυχίαν, τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὴν ἐνεστώσαν κυβερνήσιν οὐρουν· ὅτι δὲ δὲν γίνονται πλέον τυφλοὶ ὁπαδοὶ εἰς ἐπαναστατικὰ κινήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπερίορισαν ὅλας τὰς ἐλπίδας τῶν οἱ ἄθλιοι ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εἰς μάλιστα λοιπὸν ὑποκινοῦν στάσεις καὶ ἐμφυλίους ῥήξεις, καταφέρονται κατὰ τῶν καθεστώτων καὶ προσπαθοῦν νὰ παραβῶσι τὴν παρειαχθεῖσαν τῶν πραγμάτων τάξιν, δι' ἧς ἐξησφαλίσθησαν, ὡς εἴρηται, τὰ συμφέροντα τοῦ ἔμπορίου, τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, ὅλα τὰ συμφέροντα, καὶ ἔλαβεν ὁπωσούν ζωὴν ἡ δημοσία πίστις ἥτις ἐκινδύνευσε νὰ ἐλεειφῇ καθ' ὅλοκληρίαν. Εἰς μάλιστα ἐρεθίζουσιν κατὰ τῆς ἐξουσίας τὸν ἐκτικὸν στρατὸν μας, προσπαθοῦντες νὰ ἐμπνεύσωσιν ἀντιζηλίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτάκτου. Οἱ ἀξιότιμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἀποχρώντως συνεισθάνονται τὰ καθήκοντά τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν βαρύντητά του ὅραμα τὸν ὁποῖον ἔδοσαν, ὅτι θέλουν εἶσθαι πιστοὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς πατρίδος των, καὶ ταυτὴν Κυβέρνησιν ἐθνικὴν καὶ συνταγματικὴν. Εἰς μάλιστα ὡσαύτως ἐρεθίζουν τὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων δυσμένειαν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας καὶ τὴν ὠθοῦν εἰς ἀτοπήματα, τὴν ὠθοῦν δηλαδὴ νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ πῦρ καὶ τὸ ξίφος εἰς τὰς χεῖρας. Ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα κατανόει ἡ θέλει κατανοήσῃ ὅτι ἐνόσω τὸ ἐνεστώδες ὑπουργεῖον διέπῃ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς κίνδυνος τοῦ νὰ παραχθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἡ ἑσωτερικὴ τοῦ κράτους τῆς τάξις, οὐδὲ νὰ ὑποκινηθῶσιν ἐπαναστάσεις ἐντὸς αὐτοῦ. Θέλει κατανοήσῃ ὡσαύτως ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα, ὅτι τότε μόνον δύναται νὰ συμβῶσι ταῦτα, ὅταν συμβῇ ὑπουργικὴ ἐν τῇ Ἑλλάδι μεταβολή. Εἰς μάλιστα τὴν προσπαθοῦν νὰ ἐμπνεύσωσι τὴν διχονοίαν μεταξὺ τῶν φιλοπατριδῶν καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν οἵτινες διεποῦν ἥδη τὴν τύχην τῆς πατρίδος μας· ἄκρα ἀρμονία καὶ συμπνοια βασιλεύουσιν μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἀποχρώντως γνωρίζουν οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι ἄνδρες ὅτι πᾶσα μεταξὺ αὐτῶν διφωνία ἡ ἥτις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὸν ὀλεθρον τῆς πατρίδος. Εἰς μάλιστα λυσσῶντες βλασφημοῦν καὶ ὕβριζουσιν, διὰ τὸν ἄσθεν ὅσον τοῦ τύπου των ὀργάνων τοὺς τιμίους καὶ ἐναρέ-

τους άνδρας, οίτινες άνενδότως καταγίνονται θυσιάζοντες καί αὐτάς τῆς ἀναπαύσεως τῶν τὰς στιγμὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος. Εἰς μάτην ἐνεργοῦν ταῦτα πάντα· ὁ καιρὸς τῆς ἀγυρτείας, τῆς ἀπάτης καὶ τῆς δολιότητος παρήλθε πλέον, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀποχρῶν τῶς γνωρίζει τ' ἀληθὴ τοῦ συμφέροντα.

Οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισσαῖοι τῆς Παλαιστίνης κατέκριναν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅτι συνέτρωγε καὶ συνέπιπε μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν, οἱ δὲ ταρτοῦφοι τῆς Ἑλλάδος θεωροῦντες ὡς ἀμαρτωλοὺς τοὺς ὅσοι ἔχουσιν τὸ αἷμα τῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐστερέωσαν αὐτὴν, κατακρίνουσιν τοὺς ὑπουργοὺς μας ὅτι τοὺς περιθάλπουσιν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε τότε ὅτι ὁ πρῶτος σκοπὸς τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ ὑπῆρξεν ἡ σωτηρία τοῦ ἀπολωλῆτος προβάτου, καὶ ὅτι δὲν ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ προσκαλέσῃ εἰς μετάνοιαν τοὺς δικαίους ἀλλὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς. Καθῆκον οὖν πάσης συνετέας καὶ πετρικῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ δὴγῇ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν τοὺς ἀποπλανημένους καὶ ὅχι νὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ διὰ νὰ γίνωσι κακοῦργοι. Ἡ Κυβέρνησις μας ἄρα ὑποβάλλουσα τοὺς ὑπὸ τῶν ταρτούφων θεωρουμένους ὡς ἀμαρτωλοὺς πράττει ἔργον πετρικὸν καὶ συνετὸν· μολονότι μακρὰν τοῦ νὰ ᾔνοι οἱ ἀμαρτωλοὶ, εἶναι, τὸ ἐπαναλειτουργεῖν, ἐξ ἐκείνων ὅσοι χύσαντες τὰ αἱματὰ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος ἀπέκτησαν δικαιώματα.

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν πρὸς γνῶσιν ὅλων τῶν φίλων τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας ἀναγνωστῶν μας, ὅτι καθ' ὅς ἔχομεν θετικὰς καὶ θεβίχας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πληροφορίας ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἀκαταμάχητος, διότι μετὰ τῆς Βουλῆς, τῆς Ἀ. Μ. τοῦ βασιλείως μας καὶ τοῦ ὑπουργίου ὑπάρχει πληρεστὰς ἁρμονία. Ὅλαί αἱ ραδιουργίαι ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ δὲν ἔχουσιν νὰ παρεμβῶσι κατὰ τὸ πρακτικὸν τὴν ἁρμονίαν ταύτην, ἀπειναντίας ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὰ πράγματα λαμβάνουν παγίωσιν καὶ προδεύουσιν κατ' εὐχὴν. Ἐξωτερικῶς πέντε Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις Πρωσία, Γαλλία, Αὐστρία, Ῥωσία καὶ Βαυαρία ἐξηγήθησαν φανερά ὑπὲρ τοῦ ὑπουργίου καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία ἔγραψε ῥητῶς πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις πρέσβυν τῆς, ὅτι ἂν ζητῇ τὸ δάνειον δὲν ἔχει διόλου σκοπὸν νὰ παρεμβῇ πρὸς τὸν ὁδὸν τοῦ ἐνεστώτος ὑπουργίου, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ πότε θέλει εὐρεθῇ εἰς κατὰστασιν ἡ Ἑλλὰς νὰ πληρώσῃ τακτικῶς. Ὡς μάθωσι λοιπὸν οἱ ἀναγνώσται μας ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν συμμερίζεται ποσῶς τὰς ἀντιπαθείας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οὐδὲ θέλει ἀποφασίσαι διὰ κἀνέναν λόγον ν' ἀντιπράξῃ κατὰ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους ὑπ' αὐτῆς προστατευομένου, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ὁποίου ἔκαμε καὶ αὐτὴ θυσίαν σημαντικὰς, πρὸς χάριν ὀλίγων τιμῶν ἀσημάντων καὶ ἀπονενοημένων ἑλλήνων, οἵτινες τὰ πάντα ὑποκινεῖν πρὸς κατὰστροφὴν τῆς πατρίδος τῶν.

Ὁ συντάκτης τῆς Ἑλπίδος ἐνθυμῆθη πάλιν ἰσχυρῶς τὸν κύριον Χρηστίδην· ἀλλ' εἶναι κατὰ τὴν συνήθειαν ψεύδῃ ὅσα κατ' αὐτοῦ ἐδημοσίευσεν.

Εἴμεθα θετικῶς πληροφορημένοι ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἡ παραμικρὰ ῥήξις μετὰ τοῦ κυρίου Ῥήγα Παλαμίδου ἀπειναντίας ἡ αὐτὴ πρώτη φίλις ὑπάρχει μετὰ τῶν ἀποστέρων αὐτῶν. Δὲν εἶναι προσέτι ἀληθές ὅτι ἡ Κυβέρνησις προσέφερεν εἰς τὸν Χρηστίδην πολλὰ καὶ ὀλίγα χρήματα.

Ὁ κύριος Χρηστίδης καὶ τοὶ εἰς ἀνάγκας εὐρισκόμενος, δὲν ἐρῶσαν ἀκόμη εἰς τὴν ἡλικίαν καθ' ἣν οἱ ὑπῆρται τοῦ κράτους δέχονται συντάξεις, οὐδὲ μὴ διατελῶν εἰς

τὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν θάλει καταδεχθῇ νὰ λάβῃ χρήματα ὅπως δὴ ποτε. Μήτε πρότασις λοιπὸν πρὸς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔγινε, μήτε ἀνάγκη εἶχεν ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς νὰ κάμῃ πρότασιν περὶ τούτου εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, μήτε ὁ κύριος Μεταξᾶς εἶχεν ἀφορμὴν νὰ ἐναντιωθῇ εἰς αὐτὴν, μήτε ὁ Κ. Χρηστίδης ἐπαρκενέθη διόλου περὶ τούτου εἰς τὸν κύριον Μεταξᾶν.

Ὅσα λοιπὸν ἐκθέτει ὁ συντάκτης τῆς Ἑλπίδος περὶ τοῦ κυρίου Χρηστίδου εἶναι ἐκ τῶν συνήθων ψευδολογιῶν, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ τύπου τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ νὰ προσβάλωσιν ἀδίκως τοὺς ἀνδρας τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν ἐθνικὴν μερίδα, καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος ἀνενδότως ἐνασχολουμένους, εἰς τῶν ὁποίων εἶναι ἐμολογουμένως καὶ ὁ κύριος Χρηστίδης, ἀνὴρ ἀξιοέτιμος διὰ τὴν ἐκνότητά, τὴν πατριωτισμὸν καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα προτερήματά του.

— Καὶ ὁ Αἰὼν εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον του ἀναφέρει ὅτι ὁ κύριος Χρηστίδης ἔλαβε μέρος εἰς μίαν μυστικὴν ἐπιτροπὴν περὶ ἐπιθεωρήσεως Ἑκκλησιαστικῶν νομοσχεδίων. Εἶναι καὶ τοῦτο ψευδίστατον, διότι μετὰ θετικότητος γνωρίζομεν ὅτι ὁ κύριος Χρηστίδης δὲν ἀνέγνωσε καὶ τοιαῦτα νομοσχέδια.

Ἐπιβεβαιοῦται ὅτι εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐξελέσκαμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔχει ἤδη τὴν πλειονοψηφίαν καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ. Χωρὶς νὰ γίνῃ λοιπὸν διορισμὸς νέων Γερουσιαστῶν θέλουσιν ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ τὰ περὶ νομαρχιῶν καὶ ὁργανισμοῦ τῶν ὑπουργείων νομοσχέδια.

Πολὺ ἐσφαλμένως νομίζει ἡ ἀντιπολίτευσις ὅτι ἐπειδὴ ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ περὶ βασιλικῆς προσηγορίας πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Παρθενόπουλου διὰ τὴν ἀναρμοδιότητα τοῦ προτείναντος αὐτὴν, δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατὰ τὸν νόμον νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὰς βουλὰς τὸ περὶ τῆς αὐτῆς προσηγορηγῆτος νομοσχέδιον.

Ἡ Ὁθωμ. Πόρτα ἀφοῦ πρὸ τίνος καιροῦ διεκοίνωσε προφορικῶς εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἀκταλήπτους φόβους, περὶ ἐπαναστατικῶν δῆθεν ὑποκινήσεων εἰς τὸ κράτος τῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβεν ἰσχυρῶς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει κυρίους ἀντιπροσώπους τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ῥωσίας ἐγγράφον ὑπόμνημα, δι' οὗ ἐπαναλαμβάνει τ' αὐτὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος παράπονα, καὶ εἶναι περιέργον νὰ πληροφορηθῶμεν ἂν τὰ παράπονα καὶ οἱ φόβοι τῆς ἐπιστηρίζονται τῶρα τοῦλάχιστον εἰς γεγονότα δυνάμενα νὰ τὰ δικαιολογήσωσι.

Τὸ διδόνον ὁρεῖται νὰ κατανοήσῃ ὅτι πολιτικῆς τις ἐχθρὰ καὶ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐμπνέουσα εἰς αὐτὴν ἀνυποστήρικτους φόβους τὴν ὥλῃ εἰς ἀτοπήματα, καὶ συνέπειαι τῶν ὁποίων δὲν θέλουσιν εἶσθαι θεβίχως ἐκωφελεῖς εἰς αὐτὴν. Ὅφειλε προσέτι νὰ κατανοήσῃ ὅτι δὲν πρέπει παντελῶς νὰ φοβῆται ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἐνόσω τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον διέπει τὴν τύχην τοῦ τόπου αὐτοῦ· διότι τότε μόνον δύναται νὰ φοβῆθῃ ὅτι σήμερον φοβεῖται, ὅταν συμβῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπουργικὴ τις μεταβολὴ ὁποιαδήποτε.

ΣΥΡΙΑΚΑ.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ τῆς Συρίας εἰδήσεις, ὁ δυ-

στιχὴς αὐτοῦς τόπος εὐρίσκεται ἤδη εἰς ἐντελὴ ἀναρχίαν.

Ὁ μετὰ Δρούσων καὶ Μαρωνιτῶν ἐμφύλιος πόλεμος ἤρχισεν ἐκ νέου καὶ κατέστη αἱματηρότερος παρ' ἄλλοτε ποτε. Εἰς αὐτὸν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἔδωσαν ἀφορμὴν οἱ Δρούσοι ἀποπειραθέντες νὰ λαφυραγωγῶσιν ἐν Μοναστήριον Μαρωνιτῶν κείμενον μετὰ τῶν δύο ἐπαρχιῶν Γάρμπες καὶ Σχισαχάρ, ἀλλ' οἱ Μαρωνῖται τοὺς ἀνέκρουσαν με' ἀνδρείαν, καὶ εἰς τὴν συμπλοκὴν ταύτην ἐφονεύθη ἡ υἱὸς τοῦ Δρούσου Σέχ — Ἐμίν — Ἐδίν. Ἀλλ' ἐκ τῆς συμπλοκῆς ταύτης ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς πολλὰς ἄλλας, ὥστε ἐταράχθη ὅλον τὸ ὄρος, ἐχύθη καὶ χύνεται πολὺ αἷμα, καὶ διάφορα χωρία καὶ κωμοπόλεις ἀπετεφρώθησαν καὶ ἐλαφυραγωγήθησαν καὶ φαίνεται ὅτι ἡ Πόρτα δὲν εἶναι πλέον εἰς κατὰστασιν νὰ καθησυχῇ τὸν τόπον αὐτὸν, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν τοῦ αἵματος ἔκχυσιν.

Κύριε Συντάκτη τοῦ Ἑρμοῦ παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὸ ἀξιότιμον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὴν ἐπομένῃν διατριβήν.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 28 Ἀπριλίου 1845

Ἐπειδὴ ἔγινε πολὺς λόγος εἰς τινὰς ἐφημερίδας περὶ τῆς κατοχῆς ἐθνικῶν γαιῶν τῆς Τυρίνου κατὰ τὴν Ἀργολίδα ἐκ μέρους τινῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες συνεπεία ἐσφαλμένων πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔλαβον ἀπὸ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἀνταποκριτῆς τῶν, παρεμόρφωσαν τὸ ὄλῳ· ἀθῶον τοῦτο κίνημα, χαρακτηρίζοντες το ὡς ἐκ συστήματος στασιαστικόν, διδούσαι εἰς τοῦτο χαρακτηρὰ πολιτικόν, τὸ δὲ πανελλήνιον πιθανόν νὰ δώσῃ βαρύτητα τινὲς εἰς τὰς τοιαύτας ἀναιδέεις συκοφαντίας, τὰς ὁποίας συνῆρψαν οἱ ὡς ἀνωτέρω κύριοι ἀνταποκριταὶ τῆς Ναυπλίας διὰ διπλοῦν σκοπὸν. 1ον διὰ νὰ μὴν ἴδωσιν ἄλλον τινα μὴ αὐτόχθονα κέτοχον οὔτε μιᾶς καὶ πιθαρμῆς γῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ γίνωσιν αὗτοι κύριοι καὶ κατακτηταὶ ὅλων τῶν περὶ ἐθνικῶν γαιῶν, καὶ 2ον διὰ νὰ ἰσχύσουν μετὰ τὰς τοιαύτας συκοφαντίας τῶν νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὡς ἐξελέγχοντες στάσεις καὶ ἄλλὰ τοιαῦτα, ἀπατώμενοι ὅτι καίτοι συγκαίμενοι τὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ ἀνδρῶν ἱστορικῶν καὶ διακεκριμένων κατὰ τε πύραν καὶ ἀρετὴν ἤθελε πιστεύσει ἀνεξέταστος τὰς διαβολὰς τῶν, διὰ ταῦτα ὡς Ἕλληνας μὴ ἀνεχόμενος τὰ πρὸ ὀρθαλμῶν μας γεγνημένα νὰ τὰ χαρακτηρίζουν τινες κύριοι ὅπως τὰ συμφέροντά των τοὺς ὑπαγορεύουν, μολονότι οὗτοι ἐμέθεζαν ἀπὸ τὰς τοιαύτας γαίας, οὗτοι τὸ πρακτικὸν ἔχον συμφέρον εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, μολταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας σὰς ἐκθέτω τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἱστορικὸν μὲ ὅλην τὴν ἀμεροληψίαν.

Λέγεται ὡς βέβαιον ὅτι ἀξιωματικοὶ τινὲς ἀρχαῖοι ἀγωνισταὶ, προτείναντες εἰς τὸν κύριον ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ κατοχῆς ἐθνικῶν γαιῶν, ὁ Κ. ὑπουργὸς ὑπεσχέθη εἰς αὐτοὺς, ἂν οὗτοι εὕρωσι τὰς τοιαύτας γαίας, ὅτι οὗτοι θέλει τοὺς συνδράμει νομίμως ὥστε νὰ τὰς καθεύωσιν. Ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὑποσχέσει ὁ Κ. Ταγματάρχης Φ. Σπηλιοτόπουλος μετὰ τοῦ ὑπεπιμηλητοῦ Κ. Γ. Χρονιάδου, εὐρόντες τεμάχιον βάλτου περὶ τὴν Τυρίνον τοῦ ὁποίου τὸ χόρτον εἶχεν ἐνοικιασμένον πολίτης τις, συμφορᾶσθέντες μετ' αὐτοῦ ἡγόρασαν τοῦ τεμαχίου ἐκείνου τὸ χόρτον διὰ δρα. 50, καὶ οὕτως ἀποξενωθέντες τοῦ πολίτη παντὸς ἐπὶ ἐκείνου τοῦ τεμαχίου ἀποκεκτημένου δικαιώματός του ἤρχισαν οἱ στρατιωτικοὶ οὗτοι νὰ διαχωρίζουν τὸ τεμάχιον διὰ χάνδακος, καὶ ἐνήργησαν καὶ δεινδροφυτεῖαν παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδόν. Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐμμήθησαν καὶ τινες ἄλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ διεκινδύνευσαν ποσότητα τινὰ δραχμῶν, μετὰ τὴν ἰδέαν ἢ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν κατοχὴν δέκα ἢ εἴκοσι στρεμμάτων γῆς διὰ τὴν μέλλουσαν ἀποκατά-

στασίν των, ή αποτυχόντες να μένη ή τοιούτη δαπάνη των εις όθλος του δημοσίου. Αλλά τί συνέβη; ή πλειονεία των άγαθών πολιτών ήρέθισε τους χωρικούς εις τους όποιους ένέσπερε την ιδεαν ότι οι ξένοι κατέκτησαν τάς γαίας άγριες άνήκουσιν εις αυτούς, ως κτήμα των πατέρων των, και μάλιστα ότι τάς κατακτώσιν αξιωματικοί είνεσιν άπολαμβάνουν άδούκους μισθούς από τον ίδιον αὐτῶν των ίδιων χωρικών, και ότι πρέπει να προλάβουν και οὐ- τει πριν διαρπαγή ή γή των πατέρων των. κατά συνέ- πειαν ώρμήσαν οι χωρικοί εις τον βάλτον, και διεχώριζαν αὐτόν εις τεμάχια, ως και οι άλιεῖς της Ναυπλίας κα- ταλιπόντες τα μονόξυλα των απέδησαν εις τον βάλτον, και διεχώριζον αὐτόν. αὐτοί δε οι διεγείραντες τον όχλον έγραψαν εις 'Αθίνας παραστήσαντες το ίδιον έργον των ως όχλαγωγίαν. το δε εξ 'Αστρους επιστρέφον εις Ναύ- πλιον άπόσπασμα του πρώτου πεζικοῦ τάγματος παρέ- στησαν δε εξέηλθε κατά τον βάλτον δια να υποστηρίξη ενό- πλιως την εκ μέρους των αξιωματικών κατάκτησιν των γαιών, και τέλος πάντων έσχετίαν το άθῶν τουτο επι- χείρημα με τάς ρόδοσεφανομένας επιγραφάς της 29 Μαρ- τίου, και με την περί στρατου διακριθῆν του Στρατιωτι- κοῦ 'Αγγέλου. ραδιοῦργια άνήκουστος και άναιδεστάτη. οι δε άτομικοί έχθροί του μιν και του δε, ως και το πνεῦμα της ξινηλοσίας των ενρον την ευκαιρίαν να περιπλεξουν ως συνωμότης στάσεως τους 'Ροδίτας, τους Πλατύκας, τους και τους, αξιωματικούς είνεσιν γνωρίζουν όποιος είνε- ναι ο στρατιωτικός χαρακτήρ, και όποιαν άρροσίωσιν πρέ- πει να έχουν εις την Κυβέρνησιν.

Μ' όλα ταῦτα αἱ ἀπελπισῶσιν οι κύριοι οὔτοι συκο- φάντι τῶν τοιούτων στρατιωτικῶν ότι θα ισχύσουν να συσταθῶσιν δια τοιούτων μέσων, διότι ή άρετή και ή φρό- νησις των σημερινῶν ύπουργῶν έχει άρκετήν διορατικὴν δι- ναμιν, ώστε να εξελέγη τὸν επιπλαστον πατριωτικῶν των τοιούτων, και ας ένθυμηθῶσιν οι κύριοι οὔτοι την παροι- μίαν των 'Ιταλῶν, ότι ή πανήγυρις τῶν αἰσχυρῶν δέν διαρ- κεί επί πολὺ.

B.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Η πρώτη κοινοποίησις της παρούσης κα- τασχέσεως εις το φέλλον της εφημερίδος του 'Ερμού έγινε την 24. Μαρτίου 1845.

Εν 'Ερμουπόλει την 5. Μαΐου 1845.

Δευτέρα

Κοινοποίησις πλειστηριασμοῦ.

Αριθ. 284.

Ευρετηρίου.

Ο ενεργῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδίκῳ Καλ- λίστης της Θήρας Κλητῆρ των ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν
Δηλοποιεῖ ότι.

Συμφῶνως μετὰ τὸ ἑδάφιον 1. τοῦ ἄρθρου 967 της Πολ. Δικονομίας και πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 969. ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασ- μὸν ἀπὸ της διαιτητικῆς δημοσιεύσεως της παρού- σης εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ 'Ερμού Σύρῳ μετὰ ὁκτὼ ἑβδομάδας ἀπὸ τὴν πρώτην καταχώρη- σιν τὴν πρώτην συμπεσοῦσαν Κυριακὴν τὸ κα- τὰ τὴν παραπομπὰς ἐκθεσιν κατασχέσεως ἀνί-

νητον κτήμα τοῦ Κ. 'Αναγνώστου Γρηγοριῶδου ὀφειλέτου πρὸς τὸν Κ. Φαῦν Κ. Νεϊτάκη πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 706. και ἀπὸ 23. Μαρτίου 1843. ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ Συμ- βολαίου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Εἰ- ρηνοδίκου Καλλίστης Κ. Π. Καραβίτς ὡς ἁρ- μοδίου ὑπαλλήλου κατὰ τὸ ἄρθρον 965 της Πολ. Δικονομίας. θέλει ἀρχίσει περὶ τὴν 9. ὥραν και τελειώσει περὶ τὴν 11. Π. Μ. της τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸ διὰ τούτους πλειστηρι- ασμούς της περιφέρειας τοῦ Εἰρηνοδικείου Καλ- λίστης σύνθηες μέρος, τοῦτέστιν εἰς τὴν πλα- τεϊαν Πόρταν της Κωμοπόλεως Πύργου Δή- μου Καλλίστης, ή προσφερθεῖσα τιμὴ πρὸς τοῦ καταδικῶντος δανειστοῦ δραχμὰς 500. θέλει χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορά, ή δὲ κα- τακύρωσις θέλει γίνεαι πρὸς τον τα πλείονα προ- σφέροντα τρία λεπτά μετὰ τὴν τελευταίαν προ- σφοράν δεδομένου σημεῖου διὰ σκηπανίου κατὰ τὸ ἄρθρον 974. της Πολ. Δικονομίας, και πληρωνομένου τοῦ ἐκπληστηριασμοῦ πρὸς τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἀμέσως διὰ μετρητῶν.

Ὅθεν προσκαλοῦνται ἅπαντες οι ἐπιθυμοῦν- τεσ ν' αγοράσωσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος κτήμα να παρυσιασθῶσι διὰ να πλειοδοτήσωσι.

'Αντίγραφα της παρούσης θέλουν κοινοποι- ηθῆ κατὰ τάς διατάξεις των ἄρθρων 967. 968 και 969 της Πολ. Δικονομίας.

Εν Καλλίστῃ Θήρας τὴν 17 Μαρτίου 1845.

ὁ Κλητῆρ

Θ. Λυμπερόπουλος.

Ἐπεται τὸ ἀντίγραφον της
Κατασχέσεως.

Αριθ. 278

Ευρετηρίου.

Ἐκθεσις

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως

Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Μαρτίου, τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτὼκτιστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἑτους ἡμέραν Τετάρτην, ὥραν 11. Π. Μ. ἐν Καλλίστῃ, ὁ ὑποφαινόμενος Κλητῆρ των ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ενεργῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικῳ Καλλίστης της Θήρας Θ. Λυμ- περόπουλος, πρὸς ἐκτέλεσιν των ἄρθρων 956 και 957 και ἐπόμενα της Πολιτικῆς Δικο- νομίας και δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 706 και ἀπὸ 23 Μαΐου 1843, ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ Συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβο- λαιογράφου Εἰρηνοδίκου Καλλίστης Κ. Π. Καραβίτς, ἐπικυρωμένου παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου των ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, ὑπο χρ- νολογίαν τὴν 8 Δεκεμβρίου 1844 και κατὰ συνέπειαν της ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Π. Ε. δι- θέσεως μοι πληρεξουσίου της παρὰ τοῦ Κ. 'Ιω- άννου Κ. Νεϊτάκη κατεῖλου ἐμπορίας Δήμου Καλλίστης, ενεργηθέντων των ἄρθρων 892. και 866 της Πολ. Δικονομίας, και μη πληρω- σαντος τοῦ ὀφειλέτου Κ. 'Αναγνώστου Γρηγο- ριῶδου κατεῖλου Μεγαλοχωρίου τοῦ αὐτοῦ Δή- μου, περιελθόν τον Δημαρχικὸν Παρεδρον τοῦ Δήμου Καλλίστης Κ. Μιχαήλ 'Αντ. Λαγκα- δαν μετεβῆ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν περιούχην 'Εμ- πορίαν Δήμου Καλλίστης, θέσιν Κεντουκλῶν

δπου κείται ὁ ἐνυπόθηκος ἀμπελὼν της ἰδιο- κτησίας τοῦ εἰρημίνου 'Αναγνώστου Γρηγοριῶ- δη και κατεχον ἀναγκαστικῶς, πῆγνισται τοῦ ὀπιοῦ εἰς και' ἄρειον και δυσμενὲς ὁ ἀμ- πελῶν τοῦ 'Ιωάννου Σηγάλη και τράφον και ἰθνηκὴ ὁδὸς, και' ἀνατολὰς οι ἀμπελῶνες τοῦ Τζορτζη Γιαννακοπούλου και περὶ Γιαννακο- πούλου, και κατὰ μεσημέριον μετὰ τον ἀμπελῶ- να τοῦ Νικολίου Καζίκη, μουζουρίων Θη- ρεῖων 4 ὡς ἐγγιστά, ἔχοντος και μίαν διε- χώρησιν ἀπὸ τραπεζῶν, μετὰ δὲ τὴν καταγραφὴν αὐτοῦ ἐκτιμήθη παρὰ τοῦ προσλαμβανομένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου και ὡς ἐκτιμητοῦ δραχ- 1200. ή δὲ πρώτη προσφερθεῖσα τιμὴ παρὰ τοῦ ἐπισκευδόντος τον πλειστηριασμὸν Κ. 'Ιω- άννου Κ. Νεϊτάκη δραχμὰς 500. κατὰ τὴν ἔγγραφον παραγγελίαν του θέλει χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορά εἰς τον πλειστηριασμὸν αὐ- τόν, κατεσχέθη ὁ ἀμπελὼν οὗτος ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ να ἐκπληστηριασθῇ και ἐκ τοῦ πλειστη- ριασμοῦ αὐτοῦ να πληρωθῇ τὸ ὀφειλόμενον χρεὸς του ἐκ δραχμῶν 387. κεφάλαιον οἱ τό- κοι της ὑπερμερίας αὐτῶν ἀπὸ 23. Μαρτίου 1843. μέχρι της τελείας ἐξόφλησεως και τὰ γενόμενα ἐξόδα και γεννηθόμενα της παρού- σης κατασχέσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ κλπ.

Μισογγυσοῦχος δὲ τοῦτου εἶναι ὁ ὀφειλέτης κατὰ τὸ ἄρθρον 961 της Πολ. Δικονομίας ὁ δὲ πλειστηριασμός αὐτοῦ προσδιρίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 958 της Πολ. Δικονομίας, ή ἀμέ- σως ἐπομένη Κυριακὴ πρώτη μετὰ ὁκτὼ ἑβδο- μάδας ἀφὸς δις κατοχωρηθῇ ή παρούσα εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐφημερίδα τοῦ 'Ερμού.

Συνταχθεῖσα ή παρούσα ἐκθεσις και ἀνα- γνωσθεῖσα πρὸς τον Δημαρχικὸν Παρεδρον τοῦ Δήμου Καλλίστης Κ. Μιχαήλ 'Αντ. Λαγκα- δαν ἀπόντων τοῦ δανειστοῦ Κ. 'Ιωάννου Κ. Νεϊτάκη και τοῦ ὀφειλέτου Κ. 'Αναγνώστου Γρηγοριῶδου ὑπεγράφη παρὰ αὐτοῦ και παρὰ ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

Εν Καλλίστῃ Θήρας τὴν 14 Μαρτίου 1845.

ὁ Δημαρχικὸς Παρεδρος
τοῦ Δήμου Καλλίστης

Μιχ. 'Αντ. Λαγκαδαν.

ὁ Κλητῆρ

Θ. Λυμπερόπουλος

Διὰ τὸ ἀκριβές της ἀντιγραφῆς.

Εν Καλλίστῃ Θήρας τὴν 17 Μαρτίου 1845.

ὁ Κλητῆρ

Θ. Λυμπερόπουλος.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.